

Modlitba 3. pondelka, Misijné sestry služobnice Ducha Svätého október 2024

Misijné modlitby: Štvrt' hodinová modlitba /Misijné modlitby k Duchu Svätému/

M: Bratia a sestry, opäť sa stretávame pred eucharistickým Kristom. Ak chceme objaviť intímny vzťah, ktorý spája Cirkev s Eucharistiou v celom jeho bohatstve, nemôžeme zabudnúť na Máriu, Matku a vzor Cirkvi. Mária nás naozaj môže viesť k tejto Najsvätejšej sviatosti, lebo má k nej hlboký vzťah. Preto sa dnes chceme pozrieť na súvislosť Eucharistického Krista s našou Nebeskou Matkou, Pannou Máriou. Volajme:

M: S Máriou, tvojou a našou Matkou ťa prosíme.

L: S Máriou, tvojou a našou Matkou ťa prosíme.

M: Pane Ježišu, zachovaj nášho pápeža Františka, našich biskupov, kňazov vo farnosti a misionárov a misijné sestry i všetkých zasvätených a ved' ich k svätosti.

L: S Máriou, tvojou a našou Matkou ťa prosíme.

M: Pane Ježišu, zachráň ľudí od hriechu a oslobod' svet od vojen.

L: S Máriou, tvojou a našou Matkou ťa prosíme.

M: Pane Ježišu, zhliadni na utrpenie chorých a prines im útechu a zdravie.

L: S Máriou, tvojou a našou Matkou ťa prosíme.

M: Pane Ježišu, vypočuj volanie chudobných a pomáhaj tým, čo sa usilujú o spravodlivý a bratský svet.

L: S Máriou, tvojou a našou Matkou ťa prosíme.

M: Pane Ježišu, udeľ rodinám dar modlitby, jednoty a pokoja.

L: S Máriou, tvojou a našou Matkou ťa prosíme.

VEĽA JE TÝCH, KTORÍ ČAKAJÚ NA EVANJELIUM

Ref. /: Veľa je tých, ktorí čakajú na Evanjelium, veľa je tých, ktorí ťa čakajú. :/

1. Naplň si srdce svoje po okraj Radostnou zvesťou /: a choď, volá ťa Pán pripraviť Mu v ľud'och miesto. :/ Ref.
2. Choď, posielala ťa Pán pripraviť mu v ľud'och miesto. Svojím životom skús vydávať o Ňom svedectvo. Ref.
3. Veľa je tých, ktorí čakajú na Evanjelium, veľa je tých, na ktorých čaká Pán.

Úvodný text (do pozadia počas čítania textu môže znieť jemne melódia):

V Panne Márii vidíme dokonalý sviatostný spôsob, v ktorom sa Boh stretáva s ľudským stvorením a zapája ho do svojej spásonosnej iniciatívy. Od zvestovania po Turíce sa Mária z Nazareta javí ako osoba, ktorej sloboda je úplne k dispozícii Božej vôli. Jej nepoškvrnené počatie sa javí práve v jej bezpodmienečnej oddanosti Božiemu slovu. Poslušná viera je forma, ktorú jej život prijíma v každom okamihu vzhľadom na Božie pôsobenie.

Počúvajúca Panna žije v plnom súlade s Božou vôľou. Uchováva vo svojom srdci slová, pochádzajúce od Boha, a ukladá ich ako mozaiku, a tým sa učí chápať ich čoraz hlbšie.

Mária je veľká veriaca, ktorá sa s plnou dôverou vkladá do Božích rúk, odovzdávajúc sa jeho vôli. Toto tajomstvo je čoraz intenzívnejšie až po plné začlenenie sa do Ježišovho vykupiteľského poslania. Preblahoslavená Panna napredovala na ceste viery a verne vytrvala vo svojom spojení so Synom až po kríž. Spolu so svojím Jednorodeným veľmi trpela a materským srdcom sa spojila s jeho obetou, keď s láskou súhlasila s obetovaním obeť, ktorú porodila.

A napokon ju sám Ježiš Kristus, umierajúci na kríži, dal za matku učeníkovi týmito slovami: Žena, hľa, tvoj syn!“. Od zvestovania po kríž je Mária tou, ktorá prijíma Slovo, ktoré sa v nej stalo telom a došlo až k tomu, že bolo umlčané v tichu smrti.

Napokon je to ona, ktorá berie do svojich rúk darované telo, teraz bezduché, telo toho, ktorý skutočne miloval svojich až „do krajnosti“.

Pozrime sa na Máriu v obraze svadby v Káne Galilejskej. Slová, ktorými sa Mária obracia na obsluhujúcich: „Urobte všetko, čo vám povie“ nám všetkým Panna Mária hovorí aj dnes. Tieto slová sú vzácnym dedičným odkazom, ktorý nám Panna Mária zanechala. A obsluhujúci v Káne ich naozaj poslúchajú. „Ježiš im povedal: ‘Naplníte nádoby vodou!’ A naplnili ich až po okraj. Potom im povedal: ‘Teraz načrite a zaneste starejšiemu!’ A oni zanesli“. Na tejto svadobnej oslave sa skutočne ustanovuje Nová zmluva a služobníkom Pána, čiže celej Cirkvi, sa zveruje nové poslanie: „Urobte všetko, čo vám povie.“ Slúžiť Pánovi znamená počúvať a uskutočňovať jeho slovo. Toto je jednoduché a zásadné odporúčanie Ježišovej Matky, je to životný program kresťana. Keď sa nachádzame v ťažkej situácii, keď prídu problémy, ktoré nevieme vyriešiť, keď mnohokrát zakúšame úzkosť a strach, keď nám chýba radosť, choďme za Matkou a povedzme jej: „Nemáme vína. Víno sa minulo: pozri, v akom som stave, pozri na moje srdce, pozri sa na moju dušu“. Povedzme to Matke. A ona pôjde za Ježišom, aby mu povedala: „Pozri na tohto, pozri na túto: nemá vína“. Potom sa vráti k nám a povie: „Urobte všetko, čo vám povie.“

Nasleduje chvíľa ticha a následne pieseň podľa výberu

Text Svätého písma Sk 1, 7 - 14

Ježiš im povedal: „Vám neprislúcha poznať časy alebo chvíle, ktoré Otec určil svojou mocou, ale keď zostúpi na vás Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami v Jeruzaleme i v celej Judei aj v Samárii a až po samý kraj zeme.“ Keď to povedal, pred ich očami sa vzniesol a oblak im ho vzal spreď očí. A kým uprene hľadeli k nebu, ako odchádza, zastali pri nich dvaja mužovia v bielom odeve a povedali: „Mužovia galilejskí, čo stojíte a hľadáte do neba? Tento Ježiš, ktorý bol od vás vzatý do neba, príde tak, ako ste ho videli do neba odchádzať.“ Vtedy sa vrátili do Jeruzalema z hory, ktorá sa volá Olivová a je blízko Jeruzalema, vzdialená toľko, koľko je dovolené prejsť v sobotu. Keď ta prišli, vystúpili do hornej siene, kde sa zdržiavali Peter a Ján, Jakub a Ondrej, Filip a Tomáš, Bartolomej a Matúš, Jakub Alfejov, Šimon Horlivec a Júda Jakubov. Títo všetci jednomyselne zotrúvali na modlitbách spolu so ženami, s Ježišovou matkou Máriou a s jeho bratmi.

(do pozadia počas čítania textu môže znieť jemne melódia):

Tam „v hornej sieni“ sa potvrdzuje nesmierna, hlboká blízkosť Panny Márie vo vzťahu s Eucharistiou. Ak rozjímame nad tým, čo priniesli dejiny mariánskej úcty, hovoríme o predĺžení vtelenia, ktoré sa udialo v Márii. Ak je totiž Eucharistia predĺžením vtelenia, ktoré sa uskutočnilo v lone Panny Márie, potom je do tej istej miery i predĺžením Máriinho materstva. Teda Ježiš prijal telo v Márii a v Eucharistii Ježišov život pokračuje ďalej, až do konca sveta. Preto aj cirkevná tradícia sa prikláňa k tomu, že Eucharistia je výsostne mariánska. Tak povediac, ako to povedal sv. pápež Ján Pavol II.: „Eucharistia má Máriinu vôňu.“ Francúzsky teológ, Jean Gerson, o Panne Márii, Matke Eucharistie povedal: „Ty si Matkou Eucharistie, lebo si Matkou dobrej milosti. Toto tajomstvo a túto Sviatosť si po tvojom Synovi poznala lepšie, než všetci ostatní ľudia.“ Keď je Mária Matkou Ježiša Krista a pozná ho ako každá mama pozná svoje dieťa - od chvíle počatia, tak najlepšie ona rozumie aj jeho prítomnosti v Eucharistii. Slávny klavirista a židovský konvertita Herman Cohen, žijúci v 19. storočí, povedal: „Prešiel som svet, videl som svet, miloval som svet, iba jedno som sa vo svete nenaučil: že v ňom nenájdem šťastie. Potom mi Mária dala pochopiť tajomstvo Eucharistie. A ja som spoznal: Eucharistia je život, je šťastie. Nemám už inú matku, ako Matku krásnej lásky, ako Matku Eucharistie. Ona mi dala Eucharistiu a Eucharistia si zobrala moje srdce.“

Nasleduje chvíľa ticha a následne pieseň podľa výberu

Svätý Ján Pavol II. v jednej zo svojich encyklik píše: „Môžeme si predstaviť pocity Panny Márie, keď počúvala z úst Petra, Jána, Jakuba a iných apoštolov slová Poslednej večere „Toto je moje telo, ktoré sa dáva za vás“ (Lk 22, 19)? To telo, ktoré sa obetovalo a teraz je sprítomnené v sviatostných znakoch, bolo to isté telo, ktoré sa počalo v jej lone! Prijat' Eucharistiu muselo pre Máriu znamenať akoby opäť prijať vo svojom lone to srdce, ktoré bilo v súlade s jej srdcom, a znovu prežívať to, čo sama zakúsila pod krížom.“ Mária si celým svojím životom v Kristovej blízkosti, a nielen na Kalvárii, osvojila obetný rozmer Eucharistie. Keď niesla dieťa Ježiša do jeruzalemského chrámu, „aby ho predstavili Pánovi“, počula od starca Simeona predpoveď, že Dieťa bude znamením protirečenia a jej vlastnú dušu prenikne meč. Bola to predpoveď drámy ukrižovaného Syna aj bolestivej Panny Márie pod krížom. Pripravujúc sa deň čo deň na Kalváriu, Mária žije akúsi predzvesť Eucharistie, mohli by sme povedať duchovného prijímania túžby a obety, ktoré bude mať svoje završenie v spojení so Synom v jeho utrpení a ktoré sa potom prejaví – ako pamiatke jeho umučenia – v povel'konočnom období v jej účasti na eucharistickom slávení, ktorému budú predsedáť apoštoli.

Chvíľa ticha:

Svätý Don Bosco mal raz sen, ktorý vlastne vyjadruje to isté: Videl loď – Cirkev na širom veľmi rozbúrenom mori. Pri kormidle stál pápež. Loď – Cirkev zo všetkých strán napádali iné lode. Pápež naraz zbadal, ako sa z mora vynorili dva stĺpy. Na jednom bola veľká biela Hostia a pod ňou nápis: Spása veriacich. Na druhom bola bielo oblečená žena – Božia Matka a pod ňou bolo napísané: Pomocnica kresťanov. Pápež sa usiloval zaviesť loď medzi tie dva stĺpy, čo sa mu nakoniec podarilo a loď zakotvil medzi nimi, takže rozbúrené more ju nemohlo potopiť. Keď to videli nepriateľské lode, nastal medzi nimi zmätok a dali sa na útek.

V tomto sne Don Bosca sa objavujú tri biele „postavy“: pápež na lodi, Eucharistia a Panna Mária, prekrásny symbol zakotvenia Cirkvi. Ježiš a Mária sú neoddeliteľní. Teológovia to vysvetľujú tak, že Ježišovo telo pochádza z tela Márie. Svätý František Saleský to raz formuloval takto: Ak chceš mať priazeň Panny Márie, choď na sväté prijímanie. Pretože keď prijímaš Najsvätejšiu sviatosť, prijímaš telo z jej tela a krv z jej krvi. Lebo predrahé telo Spasiteľa prítomné v Najsvätejšej sviatosti vzniklo v lone Panny z jej krvi.

Nasleduje chvíľa ticha a následne pieseň

Celý život Panny Márie prekypoval láskou Božou a láskou k Bohu a k blíznym. Na živote Bohorodičky môžeme vidieť dokonalého človeka, ktorý prekypuje šťastím. To je príklad pre nás ľudí. Máme byť podobní Márii. Najprv máme dôsledne zachovávať prikázanie lásky a potom sa budeme podobať Márii aj v jej šťastí. Ona žila životom lásky. Bol to Boží život lásky v jej živote. A po tom túži Ježiš. Chce žiť Boží život lásky v živote každého z nás. Dáva nám k tomu všetky potrebné dary. Dáva nám seba samého v Najsvätejšej Eucharistii za pokrm, aby dokonale sýtil naše duše, aby bol našou silou, aby nás naplňal Božou láskou. Sledujme život Matky Božej, ako ona rástla v Láске Božej, najmä vďaka Eucharistii. Tento jej vzťah k Eucharistii bol veľmi dôverný. Ona bola stále živým bohostánkom, v ktorom stále prebýval jej Syn Boh a človek Ježiš Kristus. Celkom ináč je to s nami, všetkými ostatnými ľuďmi. Totiž, na rozdiel od Matky Božej, všetci máme svoje vlastné skúsenosti s hriechom. Ale Pán Ježiš nám neustále, až do poslednej minúty nášho života, vychádza v ústrety a cez sviatosť zmierenia nám znova ponúka stratenú milosť a pozýva nás k eucharistickému stolu.

Pieseň:

Ó, MÁRIA, MATKA MILÁ

1. Prosíme, načri do pokladnice Božích milostí, Mária. Sme tu na zemi len výletníci, dlaň sa Ti štedrá k nám otvára.

Ref.: Ó, Mária, Ty Matka milá, nikdy si ľudí neopustila. My túžbu máme vo večnej sláve Ježiša v láske oslavovať.

2. Volíme si dnes za veliteľku Nepoškrvenú Máriu. V nej dal Boh ľuďom šancu veľkú, šťastný, kto zvolí si práve ju.

Ref.: Ó, Mária, Ty Matka milá, ...

3. Prežívať mocne reč Ježišovu chceme v mlčaní Márie. Ľuďom dal svetlo i nádej novú - to pre nás heslom nech stále je!

Ref.: Ó, Mária, Ty Matka milá, ...

Modlitba k Panne Márii, Matke Eucharistie:

Mária, ty si Matkou Srdca a všetkých srdc, ktoré bije za závojom bielučkej Hostie. Mária, ty si Matkou Eucharistie. A ja ti zato dávam iba tak málo... Mária, lebo si dala život Srdcu, ktoré si moje srdce vzalo.

NECH SLNKO SVIETI

1. Nečakaj na svoj deň, na svoj veľký čin, každá chvíľa sa ti ponúka. Lásku Krista prinášaj bratom, sestram svojim, nech slnko svieti, kde si ty!

Ref.1.: Nech slnko svieti, kde si ty! Nech slnko svieti, kde si ty! Nech ožiarí celú zem a všetko zlé nech v dobré zmení, nech slnko svieti, kde si ty!

2. Nie si sám, je tu Pán, On je blízko nás, na cestách nás verne sprevádza. Ruka v ruke choď s Ním ďalej, odolávaj tmám, nech slnko svieti, kde si ty!

Ref.1.: Nech slnko svieti, kde si ty! ...

3. Staň sa soľou, staň sa kvasom chleba nového, po ktorom toľko túži náš svet! Staň sa sviecou, ktorá svetlom Božím žiarit' smie, nech slnko svieti, kde si ty!

Ref.2.: Nech slnko svieti, kde sme my! Nech slnko svieti, kde sme my! Nech ožiarí celú zem a všetko zlé nech v dobré zmení, nech slnko svieti, kde sme my!

Zasvätenie sa Duchu Svätému:

Modlitba na úmysel sv. Otca Františka, ...

Ako prílohu posielam: Posolstvo Svätého Otca Františka na svetový deň misii:

Posolstvo Svätého Otca Františka na 98. svetový deň misií 2024

Chod'te a pozvite všetkých na hostinu (porov. Mt 22, 9)

Drahí bratia a sestry!

Na tohoročný Svetový deň misií som vybral tému z evanjeliového podobenstva o svadobnej hostine (porov. Mt 22, 1 – 14). Potom, ako hostia odmietli pozvanie, hlavný hrdina príbehu, kráľ, hovorí svojim sluhom: „Chod'te preto na rázcestia a všetkých, čo nájdete, zavolajte na svadbu“ (v. 9). Keď sa zamyslíme nad touto – v kontexte uvedeného podobenstva a Ježišovho života – kľúčovou vetou, môžeme bližšie osvetliť niektoré dôležité aspekty evanjelizácie. Pre nás všetkých, ktorí sme Kristovými misionárskymi učeníkmi, sa totiž ukazujú ako mimoriadne aktuálne v tejto záverečnej fáze synodálnej cesty, ktorá má v súlade s mottom „spoločenstvo, spoluúčasť, misia“ znovu nasmerovať Cirkev na jej hlavnú úlohu, ktorou je ohlasovanie evanjelia v súčasnom svete.

1. „Chod'te a pozvite!“ Misia ako neúnavné chodenie a pozývanie na Pánovu hostinu

V kráľovom príkaze služobníkom sa nachádzajú dve slovesá, ktoré vyjadrujú jadro misie: „chod'te“ a „zavolajte“ vo význame „pozvite“. Pokiaľ ide o prvé z nich, treba pripomenúť, že sluhovia boli už prv poslaní, aby hosťom odovzdali kráľov odkaz (porov. v. 3 – 4). To nám hovorí, že misia spočíva v neúnavnom vychádzaní ku všetkým ľuďom a ich pozývaní na stretnutie s Bohom a do spoločenstva s ním. Neúnavnom! Boh, veľký v láske a bohatý na milosrdenstvo, neustále vychádza ku každému človeku, aby ho pozval k blaženosti vo svojom kráľovstve, napriek ľudskej ľahostajnosti či odmietnutiu. Aj Ježiš Kristus, Dobrý pastier a Otcov vyslanec, vyšiel hľadať stratené ovce z izraelského ľudu a túžil vychádzať aj naďalej a dosiahnuť i tie najvzdialenejšie (porov. Jn 10, 16). Preto pred i po svojom zmŕtvychvstaní povedal svojim učeníkom – „chod'te!“ – a zapojil ich tak do svojho vlastného poslania (porov. Lk 10, 3; Mk 16, 15). Cirkev, verná poslaniu prijatému od Pána, bude teda ďalej prekračovať všetky hranice, aby sa zakaždým znova vydávala na cestu, neúnavne a nestratiac odvahu zoči-voči ťažkostiam a prekážkam.

Pri tejto príležitosti chcem poďakovať všetkým misionárom, ktorí odpovedali na Kristovo volanie a opustili všetko, aby sa vydali ďaleko od svojho domova a priniesli dobrú zvesť na miesta, kde ju ľudia ešte neprijali alebo prijali len nedávno. Drahí priatelia, vaša veľkorysá obetavosť je hmatateľným vyjadrením vášho záväzku k misii ad gentes, ktorú Ježiš zveril svojim učeníkom: „Chod'te a učte všetky národy“ (Mt 28, 19). Preto sa naďalej modlíme a ďakujeme Bohu za nové a mnohé misionárske povolania pre dielo evanjelizácie až po samý kraj zeme.

Nezabúdajme však, že každý kresťan je povolaný podieľať sa na tejto univerzálnej misii a svedčiť o evanjeliu v každom prostredí, aby mohla celá Cirkev neustále vychádzať so svojím Pánom a Učiteľom na „križovatky ciest“ dnešného sveta. Áno, „dnešná dráma Cirkvi spočíva v tom, že Ježiš neustále klope na dvere, ale zvnútra, aby sme ho pustili von! Mnohokrát skončíme ako Cirkev [...], ktorá nepúšťa Pána von, ale drží ho ako ‚svoje vlastníctvo‘, zatiaľ čo Pán prišiel, aby plnil svoju misiu a chce, aby sme aj my boli misionármi“¹ Kiež by sme my všetci pokrstení boli pripravení znovu vychádzať, každý podľa svojho životného stavu, a rozbehli tak nové misijné hnutie, ako to bolo v začiatkoch kresťanstva!

Ak sa vrátíme ku kráľovmu príkazu sluhom v podobenstve, ich odchod je spojený s tým, že majú volať alebo presnejšie pozývať: „Pod'te na svadbu!“ (Mt 22, 4). To naznačuje ďalší, nemenej dôležitý aspekt poslania, ktoré nám Boh zveril. Možno si predstaviť, že títo služobníci odovzdali panovníkovo pozvanie ako poslovia s naliehavosťou, ale aj s veľkou úctou a láskavosťou. Podobne aj poslanie prinášať evanjelium každému stvoreniu musí mať nutne rovnaký

štyl ako má ten, ktorý sa ohlasuje. Keď misionárski učenici ohlasujú svetu „nádhery spásonosnej Božej lásky, ktorá sa prejavila v ukrižovanom a vzkriesenom Ježišovi Kristovi“², robia tak s radosťou, veľkodušnosťou a láskavosťou, ktoré sú ovocím Ducha Svätého v nich (porov. Gal 5, 22); bez nátlaku, donucovania, prozelytizmu; vždy s blízkosťou, súcitom a nežnosťou, odrážajúc tak Boží spôsob bytia a konania.

2. Na hostine. Eschatologická a eucharistická perspektíva poslania Krista a Cirkvi

V spomínanom podobenstve kráľ žiada sluhov, aby odovzdali pozvanie na svadobnú hostinu jeho syna. V tejto hostine sa odzrkadľuje eschatologická hostina, ide o obraz definitívnej spásy v Božom kráľovstve, ktoré sa uskutočňuje už od príchodu Ježiša, Mesiáša a Božieho Syna, ktorý nám daroval život v hojnosti (porov. Jn 10, 10). Táto hojnosť, keď Boh „zničí smrť navždy“ (Iz 25, 6 – 8), je symbolizovaná bohato prestretým stolom „s najjemnejším vínom“.

Kristova misia nás vovádza do plnosti času, ako to povedal na začiatku svojho ohlasovania: „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo“ (Mk 1, 15). Kristovi učenici sú teda povolaní pokračovať práve v tomto poslaní svojho Učiteľa a Pána. Pripomeňme si v tejto súvislosti učenie Druhého vatikánskeho koncilu o eschatologickom charaktere misijného záväzku Cirkvi: „Misijná činnosť sa teda odohráva medzi prvým a druhým Pánovým príchodom [...]. Lebo prv než príde Pán, evanjelium sa musí ohlasovať všetkým národom“ (dekrét *Ad gentes*, 9).

Vieme, že misionárska horlivosť prvých kresťanov mala silný eschatologický rozmer. Cítili naliehavosť ohlasovania evanjelia. Aj dnes je dôležité mať na pamäti túto perspektívu, pretože nám pomáha evanjelizovať s radosťou tých, čo vedia, že „Pán je blízko“, a s nádejou tých, čo smerujú k cieľu, kde budeme všetci spolu s Kristom na jeho svadobnej hostine v Božom kráľovstve. Pokým teda svet ponúka rôzne „hostiny“ konzumizmu, sebeckého komfortu, hromadenia bohatstva či individualizmu, evanjelium pozýva všetkých na božskú hostinu, kde vládne radosť, zdieľanie, spravodlivosť a bratstvo v spoločenstve s Bohom a s druhými.

Túto plnosť života, ktorá je Kristovým darom, už teraz vopred zakúšame v eucharistickej hostine, ktorú Cirkev slávi na Pánov príkaz na jeho pamiatku. A tak pozvanie na eschatologickú hostinu, ktoré prinášame v rámci evanjelizačnej misie každému, je neoddeliteľne spojené s pozvaním k eucharistickému stolu, pri ktorom nás Pán sýti svojím slovom a svojím telom a krvou. Ako učil Benedikt XVI., „v každom eucharistickom slávení sa sviatostne uskutočňuje eschatologické zhromažďovanie sa Božieho ľudu. Eucharistická hostina je pre nás reálnou anticipáciou záverečnej hostiny, ktorú predpovedali proroci (porov. Iz 25, 6 – 9) a ktorá je v Novom zákone opísaná ako ‚Baránkova svadba‘ (Zjv 19, 7. 9), ktorá sa bude sláviť v radosi spoločenstva svätých“³.

Preto sme všetci povolaní intenzívnejšie prežívať každú svätú omšu vo všetkých jej rozmeroch, najmä v eschatologickom a misijnom. V tejto súvislosti opäť pripomínam, že „nemôžeme pristúpiť k eucharistickému stolu bez toho, aby sme sa nechali pohltiť misijným dynamizmom, ktorý berie podnet zo samotného Božieho Srdca a túži dosiahnuť všetkých ľudí“⁴. Eucharistická obnova, ktorú mnohé miestne cirkvi v období po covide chvályhodne podporujú, bude mať zásadný význam aj pre prebudenie misionárskeho ducha v každom veriacom. S oveľa väčšou vierou a horlivosťou srdca by sme mali pri každej omši zvolať: „Smrť tvoju, Pane, zvestujeme a tvoje zmŕtvychvstanie vyznávame, kým neprídeš v sláve!“

Z tohto pohľadu by som chcel v roku venovanom modlitbe – v rámci prípravy na jubileum 2025 – pozvať všetkých, aby predovšetkým zintenzívnili svoju účasť na svätej omši a na modlitbe za evanjelizačné poslanie Cirkvi. Cirkev, poslušná Spasiteľovmu slovu, nikdy neprestáva vzývať Boha pri každom eucharistickom a liturgickom slávení modlitbou Otče náš a prosbou „príd' kráľovstvo tvoje“. A tak každodenná modlitba a najmä slávenie Eucharistie z nás robia pútnikov – misionárov nádeje na ceste k večnému životu v Bohu, na svadobnú hostinu, ktorú Boh pripravil pre všetky svoje deti.

3. „Všetci.“ *Univerzálne poslanie Kristových učeníkov a synodálna Cirkev, celá misijná*

Tretia a posledná úvaha sa týka adresátov kráľovho pozvania, teda „všetkých“. Ako som zdôraznil, práve „to je jadrom misie: títo ‚všetci‘. Bez toho, aby sme niekoho vylúčili. Všetci. Každá naša misia teda vyviera z Kristovho Srdca, aby mohol k sebe pritiahnúť všetkých“⁵. Aj dnes je vo svete zmietanom rozdeleniami a konfliktmi Kristovo evanjelium tým nežným a zároveň silným hlasom, ktorý vyzýva ľudí, aby sa stretli a navzájom uznali, že sú bratmi a sestrami, a aby sa tešili z harmónie tvorenej ich rozdielnosťou. Boh chce, aby „boli všetci ľudia spasení a poznali pravdu“ (1 Tim 2, 4). Preto pri svojej misijnej činnosti nikdy nezabúdajme, že sme poslaní ohlasovať evanjelium všetkým, „nie však ako tí, ktorí nútia dodržiavať nové povinnosti, ale ako tí, ktorí spoločne prežívajú radosť, poukazujú na nový, krásny horizont a ponúkajú výbornú hostinu“⁶.

Kristovi misionárski učenici majú vždy v srdci záujem o všetkých ľudí, bez ohľadu na ich sociálny či dokonca morálny stav. Podobenstvo o hostine nám hovorí, že na kráľovo odporúčanie služobníci zhromaždili „všetkých, ktorých našli, zlých aj dobrých“ (Mt 22, 10). Navyše práve „chudobní, mrzáci, slepí a chromí“ (porov. Lk 14, 21), teda tí poslední na okraji spoločnosti, sú kráľovými osobitnými hosťami. Svadobná hostina Syna, ktorú Boh pripravil, tak zostáva navždy otvorená pre všetkých, pretože jeho láska ku každému z nás je veľká a bezpodmienečná. „Ved’ Boh tak miloval svet, že dal svojho jediného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život“ (Jn 3, 16). Každý človek, každý muž a každá žena, je adresátom Božieho pozvania k účasti na jeho premieňajúcej a zachraňujúcej milosti. Stačí povedať tomuto bezplatnému Božiemu daru „áno“, prijať ho a dať sa ním premeniť, obliecť sa do neho ako do „svadobného rúcha“ (porov. Mt 22, 12).

Misia pre všetkých si vyžaduje angažovanosť všetkých. Preto je potrebné pokračovať na ceste k synodálnej Cirkvi, ktorá je v službe evanjeliu celá misijná. Synodalita je sama osebe misijná a naopak, misia je vždy synodálna. Preto je dnes v univerzálnej Cirkvi, rovnako ako v partikulárnych cirkvách úzka misijná spolupráca ešte naliehavšia a potrebnjšia. V nadväznosti na Druhý vatikánsky koncil a na svojich predchodcov odporúčam všetkým diecézam sveta službu Pápežských misijných diel, ktoré predstavujú hlavný prostriedok, ako „vzbudiť v katolíkoch už od detstva naozaj univerzálneho a misionárskeho ducha, a organizovať účinné zbierky na pomoc všetkým misiám, podľa potrieb každej z nich“⁷. Z tohto dôvodu sú zbierky na Svetový deň misií vo všetkých miestnych cirkvách v plnej výške určené pre Univerzálny fond solidarity, ktorý potom v mene pápeža rozdeľuje Pápežské dielo šírenia viery pre potreby všetkých misií Cirkvi. Modlime sa k Pánovi, aby nás viedol a pomáhal nám stať sa synodálnejšou a misionárskejšou Cirkvou⁸.

Nakoniec obráťme svoj pohľad na Máriu, ktorá vyprosila od Ježiša prvý zázrak práve na svadobnej hostine v Káne Galilejskej (porov. Jn 2, 1 – 12). Pán ponúkol neveste, ženíchovi a všetkým hosťom hojnosť mladého vína, ktoré bolo v anticipácii znakom svadobnej hostiny, ktorú Boh pripraví na konci čias pre všetkých. Aj dnes ju prosme o materinský príhovor za evanjelizačné poslanie Kristových učeníkov. Poďme teda s radosťou a starostlivosťou našej Matky, so silou nežnosti a lásky⁹ a zanesme pozvanie Kráľa a Spasiteľa všetkým. Svätá Panna Mária, Hviezda evanjelizácie, oroduj za nás!

V Ríme pri sv. Jánovi v Lateráne 25. januára 2024,
na sviatok Obrátenia sv. Pavla Pápež František